

Časy smutné jsou, ba smutné.
Což však je to, bože, nutné,
abys vrhal sluhu svého
v tolik pokušení zlého?

5 A což pranic neochrání
tonzura a pomazání,
styky s tebou, se svatými,
styky s lidmi pobožnými?

10 Či chceš, aby sluzi tvoji
chodili jen po pokoji
a nesměli s bledou lící
ukázat se na ulici?

15 Člověku se srdce svírá,
vidí-li, jak svatá víra
nehodné má služebníky,
zloděje a podvodníky.

20 Radost na světě by byla,
kdyby si vždy vyvolila
vůle tvá jen bezbožníky
pro zločinné ďábla šiky.

Pro vraždy a pro krádeže,
pro smilstvo a pro loupeže,
pro podvody, defraudace,
nekřesťanské věci krátce.

Zbožní byli by pak jisti.

Kacíři a ateisti

plnili by kriminály,

na pryčně za mříží spali.

Dejž to pámbu!

CO JE KOMU PO TOM?

(Národní politice věnováno)

Stane-li se tenhle kravál
— nu, co je komu po tom —
před žurnály velký nával,
— však co je komu po tom?

5 Pejskové se rozštěkají,
— však co je komu po tom? —
na hrdiny se vrhají
— nu, co je komu po tom!

10 Ale chytne-li tím plamem
— eh, co je komu po tom! —
korunka nad monogramem —:
nu, co je komu po tom?

15 Kněžna, herečka a kníže
— nu, co je komu po tom! —
pejsek opatrně líže —:
eh, co je komu po tom?

20 Před žurnály není nával,
neb co je komu po tom; —
aristokratický kravál —:
co, co je komu po tom?

ZELENÍ A ČERNOŽLUTÍ

Zelení a černožlutí
řeší problém umění,
jedni, ti jsou černožlutí,
druzí, ti jsou zelení.

5 Zelení a černožlutí
pokřikují na sebe
ve svých revuích; naštěstí však
psí hlas nejde do nebe.

10 Zelení jsou velekněži
nejčistšího umění...
Někdy stačí, když se stránka
z Krafft-Ebinga pozmění.

15 Černožlutí profesorsky
soudí mravní hodnoty:
v štítu mají Roseggera,
vpředu sšité kalhoty.

20 Zelení a černožlutí
baví se tak den ze dne.
Když je potká Poezie,
jazyk na ně vyplázne.

Mnoho se mluví o jakés Ledě.
Prý v antické žila době.
Tu historii jsem zapomněl skoro.
Čti bližší ve Slovníku sobě.

5 Ji Zeus, pámbu, si zamiloval,
že přesličnou byla Leda.
Však jestli se dobře pamatují,
ta řekla si, že mu nedá.

10 Tu Zeus v zázracích obeznalý
lest vymyslí si čilou.
Nechal si mužské své pohlaví
a v labuť se proměnil bílou.

15 Tou chudák Leda dala se svést.
To neskončilo jen pusou...
Vzpomněl jsem na ni... I v Čechách je Leda...
To je však páření s husou.

NAŠE TISKOVÁ SVOBODA

Ba, pravda nesmí do světa,
byť šla pod sterou šminkou.
Pan cenzor drží pantofel
nad podezřelou stinkou.

5

Snad někdy zmaří choutky ty
tisk. zákon s novou lící.
Za pět set korun pokuty
pak dá se pravda říci.

Dobré mravy, dobrý tón!
Ve zvěřinci moudrý slon.
Inu, kariéra.

5 Nažere se, napije,
před publikem tancuje
z rána do večera.

Máme v Čechách dobrý zvyk
pobavit se mile...
Masařík či Masaryk,
debatí se čile.

5 Křestní list teď promluvil.
Snad se někdo stydí,
stud-li ovšem někdy byl
u těch dobrých lidí.

Je velevhodná doba právě nyní,
kdy zvláštní péčí jata slavná vláda,
kdy měkounce nás orlí křídla stíní,
ta naše města a ta naše lada.

5 Tož my se proto dlouho hledali
a našli se, jak podpisy to řeknou.
Jsme lidé, kteří nikdy neláli,
— zvlášt před ženou nám srdce zbožně měknou —
na našich účtech skví se řádná salda:
10 jsme Kvapil, Krejčí, Machar, Sova, Šalda.

Prst pozvedáme tedy varující,
to před básníkem zdivočelých mravů,
jenž bez růměnce na nestoudné líci
chce dojit naši literární krávu.

15 A nectí českých dívek, nectí paní,
ni kursu opatrné slušnosti,
jejž zavádíme, prosím, na pokání
za velké hříchy svojí mladosti.
To stvrzujeme — důkazů je halda —
20 my Kvapil, Krejčí, Machar, Sova, Šalda.

Jeden hlas jde naší vlastí,
podle oka rájem,
žurnály ho kolportují
po městech i krajem:

5 Že jsme mohli kariéru
udělati lehce,
věčná škoda, že se nám však
slušně psáti nechce.

10 Nelechtáme jemným vtípem,
rovnou jdeme pěstí;
v slepé vášni octli jsme se
na nešťastném scestí.

15 Nezvoníme rolničkami,
ve tvář jimi seknem;
pro český lid opět veta
po žurnálu pěkném.

20 Co se snese po německu,
nelze říci česky;
také po francouzsku leccos
dopadne tak hezky.

Ale v naší mateřštině,
v jazyku tom čistém,
nutno jíti jako vždycky —
pod fíkovým listem.

Na ctnosti chce míti rabat.
Svědomy však jako kabát
je wasserdicht.

5 Takhle za nějakou zlatku
mladou, fešnou kandidátku!
Warum denn nicht?

Slečinka jde za protekcí.
„— Nebála se: dám jí lekci
a Taschengeld...”

10 Až na tyto lidské sklony
poslanec je bezúhonný,
ein wahrer Held.

PROČ JEN VLÁDY Z NAHÉ PRAVDY...

— Proč jen vlády z nahé pravdy
mají strach tak nezměrný?

— Inu, všichni zloději se
bojí přece lucerny.

Už čtvero sedí nás kol stolu
 a chce se jíst a chce se pít,
 jen dlouhou bídu třeme spolu
 a marně čekáme na klid.
 5 Těch pár tvých korun sotva stačí,
 by spárem nezachyt nás hlad,
 náš chodníček se zrádně stáčí,
 tož, hochu, pozor! rozum měj
 a dětí mně už nedělej.

10 Dvé děti máme. To už mnoho!
 My s jedním mohli dobře žít.
 Rci, nač mám rodit, rci, pro koho?
 Na porážky jde chabý lid.
 Dost masa pro stroje a děla,
 15 dost hlasovacích figurek,
 však nikde hrdá, čistá čela...
 Tož, hochu, pozor! rozum měj
 a dětí mně už nedělej.

Jsme většina a přece biti,
 20 a sebe bijem nejvíce.
 Tož slibme sobě: neroditi
 psích duší marné tisíce...
 Zas v objetí své strhnu tebe
 a dám se ti pro sladký mžik;
 25 však zadarmo nic nedá nebe,
 tož, hochu, dobrý pozor dej
 a dětí mně už nedělej.

U DVEŘÍ MNĚ ŽEBRÁK SKUHRAL...

U dveří mně žebrák skuhral
otčenáš a sliboval
poprositi svého boha,
by se se mnou vyrovnal.

5

— „Příteli, nech boha, nemáš
v jeho knihách kreditu!
Hleď na sebe, jak tě nechá
v otrhaném hábitu.“

Hoj, zvony, rozkývejte hlahol slavnostní!

Náš tatíček se žení ještě feš a mlád.

A nevěstu má vzácnou, pravou perlu v ní;

nechť vejdou v život spolu jako v růží sad.

5

My, věrné jeho děti, v slušné vzdálenosti

tu zbožně stojíme, své vivat voláme,

dětinné lásky známe předepsané ctnosti,

dětinné lásky příklad čítankový jsme.

Tož gratulujem. Dobře, ty náš věrný hochu,

10

však podruhé si zamiř trochu líp, jen trochu,

svým květinovým darem.

Jsme vyzáblí a smutní, otrhaní, snědí,

jen v oku žár nám ještě zcela nepohas;

však věru bůh a panna Maria to vědí,

15

že vroucně k tatíčkovi lneme v každý čas.

Svou duši klademe ve svaté ruce boží,

vše ostatní už leží v rukou tatíčka.

Nechť jeho sláva, rozum, potomstvo se množí,

i když se někdy stane chyba maličká!

20

My gratulujem. Dobře, ty náš věrný hochu,

však podruhé si zamiř trochu líp, jen trochu,

svým květinovým darem.

KONCENTRACE

Kam přijdete, tam ji máte:
usmívá se líbezně,
sladká, milá, povídavá,
důvěřivá bezmezně.

5 Mladě karmínové rtíky,
intresantní očička.
Starý politikus mlaská:
Sakra, to je kočička! —

Minou týdny. Po volbách je.
10 Panenka se převléká.
Politikus, když ji potká,
vyhne se jí zdaleka.

Pryč je šminka, pudr, vata,
úsměvy a pačuli...
15 Pročže my jen milovali
starou, hloupou škatuli?!

Jde chudšas cestou necestou
 a šofér letí ve výzbroji,
 nehledě k tomu, rovni jsou:
 ten po svých spěje, ten na stroji.

5 Jednomu kožich tíží plec,
 druhý je v lehčím ošacení:
 toť, přátelé, však jejich věc,
 povaha lidská stejná není.

10 Urazí oba mnoho mil,
 ten rychle, a ten pomaleji,
 neb nedbá, by si pospíšíl;
 dle potřeby své lidé spějí.

15 Stroj leckoho i přejede,
 nu, nehodou to nazýváme,
 však řeč se o tom nevede:
 když pěšky jdem, tak pozor dáme.

20 Jen sobě ponechte svůj cit:
 každého anarchistu láká
 pneumatiku poškodit
 a vrhnouti se na měšťáka.

A tohle umlčí váš hlas,
 nespokojení buřičové:
 co chcete ještě, prosím vás,
 vždyť oba jsou přec voličové!

Moderní revui v Praze

Vám z nejčernější pozdrav Afriky.
Zvěst dobrá; silný vliv je Čech.
Na rožni upekli své básníky,
„komentář“ zhynul v plamenech.

Pronímu bolestínu v Novině

Chvíli se v nás doufá,
chvíli se nad námi zoufá;

co mu nese nálada dne,
každý spěchá, by nám řek.

5

Dejž nám v Moravěnce ladné
pánbůh dobrý žaludek!

„Má jest pomsta.“

Z ruské revoluce dramatický kus
rukou smělou vyloviti chce;
ale že je Čech a nikoli Rus,
nejlíp se mu líbí státní zástupce.

Marginální poznámka k „Římu“.

Sofie Petrovno, oh, to byl nápad,
českého básníka si v průvod vzíti!
Zápalu duše co den vysměje se,
nakonec dá vás popem násilniti.

Praha patří Čechům, to je jisto,
jako domácím jeho dům,
ale její nejkrásnější místo,
Žofín, patří pouze Pražanům.

5 Co nám Hradčany a Pohořelec,
co nám Letná, Kinských zahrada?
Řádný Pražák (není-li to střelec)
jenom na Žofín vždy zapadá.

10 V zimě, v letě, v podzimu i zjara
Žofín chová v sobě mnohý div,
po němž duše prahne, srdce hárá
a jehož je každý žádostiv.

15 Bály, bazary a promenády,
dobročinné podniky tu jsou,
koncerty i politické vády
skoro denně tady hostují.

20 Jazyk když nám berou na severu,
Armesprache když nám vtloukají,
odhodlaně sejdem se zde věru
protestovat tady potají.

Když Slovákům práší do kožichů,
biskup Párvy když si s krví hrá,
my zde protest stylizujem k smíchu
a s papírkem jdeme na tygra.

Sejdou se zde všichni pokrokoví,
sejdou se zde všichni páteři.
Jednou Masaryk zde cosi poví,
jindy Jemelka se hašteří.

Vejdou se sem volní myslitelé
stejně jako černočerný dav
pro své domo pohovořit směle,
jak je v plánu různých vůdčích hlav.

Světě, zajdi, nebo toč se dále,
vše se může pro nás za nás stát —
jen když máme Žofín, v jehož sále
můžeme si zaprotestovat.

Češi že jsou národ muzikantů,
zas je dokázáno nanovo,
v minulých dnech bylas toho svědkem,
naše černožlutá výstavo.

5 Monstrkoncert čili troubořvaní
v družné snaze celou Prahu spjal —
Smetana to vědět, zajisté by
nám byl Libuši svou neskládal.

10 Velcí, malí, muži, ženy, děti,
každý, komu dar uší je přán,
poslouchal ten zázrak plecháčový
a otvíral hubu dokořán.

„Špičky“ národa se tady sešly
se špičkami vlády milené.
15 Český člověk že se při tom styděl?
Za koho? Za sebe? Ale ne...

Strach mám nyní, aby nepřátelé
nevynašli tenhle nový trik:
sto vojenských kapel do Čech poslat,
20 jež by vedl chytrý kapelník.

Hned je veta po nás, to je jisto,
za muzikou půjdem třeba z Čech,
na hory nás všecky může vyvést,
do moře půjdem v miliónech.

25

„Proč bychom se netěšili“ zahrá
a my vykročíme mužně vpřed,
výskneme si, na koleno plácnem
a už konec žalů, konec běd...

30

Paragrafy, ty jsou slabé na nás,
bajonety také nestačí,
ale sto vojenských z plechu kapel
zkrotit celý národ postačí.

35

Proto pozor, Češi, na koncerty,
strach mám věru velmi veliký,
muzikantský národ že se jednou
poddá taktu švábské muziky.

TENDENCE V DRAMATU

Tendenci chceš-li vložit ve svůj kus,
s cenzorem moudrým dříve mluvit zkus.
Bůh vyloučen je, církev, náboženství,
veřejná mravnost, vášeň, mužství, ženství,
5 vojáci, kněží, jeptišky i kutny,
dvůr a ministři zcela nepřipustni,
anarchismem se nesmí ani hnouti,
k rovnosti lidstva nesmíš slova pnouti,
přesvatým kostel, úřad, jejich díla,
10 přesvatou vláda, mocná kamarila,
a to, co zbývá, stačí sotva tence
mizerné opus složit bez tendence.

MYŠLENKA

Máš-li myšlenky, autore dramatický,
chudým jak žebrák, věř, musíš být vždycky.
Nechce je správa, publikum, ni herci.
Mysli je pouze — nikdy však je nerci.

„U zlatého bajonetu“
 černá krčma má se k světu,
 Fandu, Kačku, Irmu, Grétu
 hostívá;
 5 každému tu každý tyká,
 dým se valí, lampa bliká,
 skuhrá, skučí harmonika
 bláznivá.

Piva, bordó-punče, kávy,
 10 čaje, malinové šťávy,
 ledacos tu lidé stráví
 v povyku.
 Někdo kleje, někdo zpívá,
 jeden chrápe, druhý zívá,
 15 Irma směje se jak divá
 ze zvyku.

Mlčí tu jen civilisté.
 Pánem je tu, to je jisté,
 dvojí sukno, šmarjakriste,
 20 chlapíci!
 Nejvíce kol sebe má jich
 Fanda, co se koupe v čajích
 a je v pátém, achich, achich,
 měsíci.

25

Tváře hoří. Hrom do spolku!
 Budeš kluka mít či holku?
 harmonika vrže polku
 do hluku.

30

Fanda pije přenadějně:
 kluk či holka — budou stejně
 vlasti sloužit neochvějně
 u pluku!

MALÝ NAUČNÝ SLOVNÍK

A

A či alfa vede abecedu,
před ostatními se drží vpředu.
Příklad nesved naši politiku:
vzadu drží se po dobrém zvyku.

5 *Abeceda* čili alfabeta
první cestou k lidské moudrosti.
Ale co byl vynalezen papír,
jde po ní i tisíc hloupostí.

10 *Abolicionism*, to byla
proti otrokářům velká výprava.
Na věci však mnoho nezměnila,
kdyžtě světu politika zbyla,
jež i celý národ klidně prodává.

15 *Abonent*, oh, velmi často chybí,
když je nutno, by se dostavil.
Přilákají ho však pěkné sliby:
systém Roskopf nebo cyklostyl.

20 *Abraham* byl úctyhodný předek.
Obrodilo však by jeho fámu,
moci takhle jeho potomků pár
bezodkladně poslat k Abrahamu.

25 *Absint* veliká prý otrava je;
Francouzi se vraždí kvůli němu.
U nás zřídka na chuť přijdeme mu,
v polemikách úlohu jen hraje.

Absolón měl, víme, dlouhé vlasy.
Strom ho chytil; bylo po radosti.
Génius je nosí po vše časy,
aby líp se zachyt na věčnosti.

30 *Absoluci* kdo chce, má se káti.
Bez pokání však bychom ji dali
jistým politikům, kdyby nohy
naposled už na ramena vzali.

35 *Absolutism* je strašák dobrý
comme il faut pro politické děti.
Nerodí-li dnes už velké obry,
rodí potentátků jako smetí.

40 *Abstinence* utěšeně roste.
Na všem sílu svoji zkusí za chvíli.
Logika? Že jedni pijí mnoho,
nutno je, by druzí vůbec nepili.

45 *Adam* byl prý praotec náš z ráje.
Nu, tož dobrá, bibli věřit chci.
Ale pro jistotu malujme ho
trochu podobného opici.

Adresa by byla zcela užitečná,
kdybys na ni patent přiměřený měl,
aby nepovoláný jí nemoh užít;
tak například — věritel.

50 *Agitace* velmi nesnadná je,
úlohu však důležitou hraje.
Velbloud musí projít jehly uchem,
veš se musí státi velkým duchem.
Tak si lidé zvolna dají říci:
55 Drzá huba pravdě kolejnicí.

Agónie smutný obraz poskytuje.
Že jsme ještě zdraví, bohům vzdejme díky.
Jeden případ však by potěšil nás přece:
agónie „pozitivní politiky“.

60 *Ahasver* je bludná existence.
Žerty stranou: Chudák mnoho zkusí.
Mohl by si zahrát na učence,
ale mlčet, mlčet věčně musí.
65 Rodu ženského by nemoh býti:
vztekem by se musel zadusiti.

Achillova pata lidská věc.
Má ji mudřec, má ji pitomec.
Někdo však má z hroší kůže svou:
Doktor Ž. poslouží adresou.

70 *Alfons* španělský, jak známo, král
aspoň něčím slavný je, toť jisté.
Na něj nejvíc atentátů prý
uchystali jeho — policisté.

Alchymie kreditu již nemá.
75 A přec často pouhou výmluvností
z nejsprostější lidské hamižnosti
přes noc takřka zázrakem se stane
nejryzejší zlato mužných ctností.

Alimentaci, tu platí muži
80 na následky lásek vyhaslých.
Na plod lásky politiků s vládou
platí národ synů užaslých.

Alkohol — tu, prosím, za zlé nemějte mi,
že jen mlčení své nechám mluvit.
85 Zločiny jsou, jichž i starý kriminálník
nakonec se musí zděsiti.

Almužna je milosrdný skutek,
kdyžtě cit pro spravedlnost utek.

90 *Amazonky* byly po vše časy,
síly měly mnoho a dost krásy,
poklesly však nyní velice.
Jedny tuk jsou, druhé sama kost,
kohoutí jest jen jejich bojovnost,
ostatní vše, běda, slepice.

95 *Amen* zbožný řečník naposledy děl.
To jest: Mozek váš už bohdá zvodnatěl.

Amnestie někdy zajímavá jest
pro ty, jejichž jménem člověk trestá.
Praví: Nevěříme, že vás změnil trest,
100 tož snad „milost“ bude k polepšení cesta.

Andante je nanejvýš v Čechách oblíbeno;
řeč svou zpívají a písni protahují.
Jaký tedy div, že Kramář et consortes
politiku tímto tempem dirigují.

105 *Antika*, toť celkem lepší chvíle,
krásná byla tehda lidská gesta.
Filistři teď žvaní o ní mile,
mramor je ze sádrového těsta.

Antikrista kdysi zbožní hrozili se,
110 děšice se chvíle jeho příchodu.
Krista by se dnes tak poděsili,
kdyby vešel v cestu jejich obchodů.

Apanáž je vlastně úplatek,
jenž se děje po dobrém a tiše,
115 aby král se schopnosti své zřek
celý národ pochovat v svém břiše.

Apetit je někdy přenáramný um.
Germán odjakživa vítězem tu byl.
Ze všech končin země zní to k nebesům:
120 Tě prosíme, bože, by se udávil!

Argumentace dnes hra je skvělá.
V zápas torero jde s pravdou býkem.
Plesají žen srdce rozněžnělá:
Torero je velkým kouzelníkem.

125 *Aristokrat* vybledlá je sláva,
modrou zlatá vystřídala krev.
Vepři chrochtají a bučí kráva,
kde zněl romantický loutny zpěv.

Armáda je... Mlčím,
130 neboť nechci bezdůvodně lhát,
kdyžtž stojí psáno:
Neračte se, prosím, dotýkat!

Ars amandi, věčně stejný um,
věčně kvetou jeho rudé záhony.
135 Dává přednost tichým večerům,
ve dne však... nu, to se stáhnou záclony.

Asfodel je kvítek milý
ufňukaným básníkům.
Nám naštěstí růže zbyly,
140 růže, slunce, vína šum.

Asketa je člověk bohumilý.
Přejme mu, by cíle svého došel.
Na hrobě, hle, hlásá kámen bílý:
Nejed, nepil a třetí den posel.

145 *Asimilace* je heslo žida,
který není právě sionista.

Křesťané to udělali zkrátka,
asimilovali Krista.

150 *Automat* je užitečný přístroj:
vzroste jistě velkých do dimenzí.
Logicky až všude zavedou ho,
považme, co uspoří stát penzí!

B

155 *B* má říci ten, kdo řekne *a*,
dopadnout má vyzdvižená pěst.
V politice — české zejména —
pravý opak dobrým zvykem jest.

160 *Baba* co je, dosti jistě známo všem;
mnoho odrud společnost má lidská.
U nás, kde se rádo „mluví s císařem“,
hlavně žije: baba politická.

Bacil, důležitý činitel,
řádný pomník dávno míti měl,
když ho leckterý má potentát
dobrý jen, by bacil měl co žrát.

165 *Bačkora* je málo ušlechtilá,
ale pohodlná jest a hřející.
V politice mín se odvděčila:
před císařskou prchne čepicí.

170 *Bajonet* je nebezpečná hračka,
ale slavná — v míru nejvíce.
V putykách, kde často bývá rvačka,
vavřínu si dobyl tisíce.

175 *Baletka* je bytost obratná a lehká,
někdy jako ptáče zjev je přehezský:
škoda, že jí nechce také jako ptáče
šatiti a krmit otec nebeský.

180 *Balkán* půda nepokojná jest,
zabíjí se to tu bez rady,
aby pořádek tu moh být zjednán,
povraždit se musí celé armády.

Balkón často jako šťastný los
nápomocen žítí ve shonu:
kariéru stihne ledakdos
tím, že k lidu mluví z balkónu.

185 *Bakchantka* i v době žije moderní
a jak známo všichni čerti šijí s ní.
I když styk s ní bývá někdy nezdravý,
lepší je to přec než třetí pohlaví.

190 *Banální* se zdá být někdy pravda,
není proto méně pravdivá;
ovšem talmi génij naší doby
raději v lesklou lež se odívá.

195 *Bankovka* je málo vzhledný papírek,
nicméně je svůdná jako žena;
odolat však ženě mnoho znamená,
odoláš-li bankovce, jsi rek.

200 *Bankrot* vaří za bankrotem,
tloustne přitom žid.
Totéž česká politika dělá,
ale recept nejspíš zapomněla,
bit je český lid.

205

Barikády po ulicích
vojenská moc strhne;
barikádám kolem mozků
na pomoc se vrhne.

210

Bavory jsou černá země,
černější než Morava:
Nežli k slunci vzlétne bytost,
v temnu žije ponrava.

215

Belgický král, stařec úctyhodný,
kaučukových nemiluje vnaď
přesto, že mu v Kongu kaučuk vhodný
velké milióny pomoh nadělat.

Benzín dojde jistě ještě velké slávy,
provede to, co jest mnoha lidí snem:
odstraní všech krutých válek příval dravý,
vykoná jich úkol automobilem.

KOMENTÁŘ

Lokálku suchou četl jsem včera,
slunce že jaksi ubývá nám.
A že je všude nadbytek šera,
v mlhách že jdeme, dívám se sám.

5 Země se halí šlojířem hustým,
nebesa věčně bez lesku jsou.
Chodíme ve dne soumrakem pustým,
chodíme v noci bezhvězdnou tmou.

10 Vzduch náš je nedýchatelně ztuchlý.
Sirotků máme tragický los.
Zdá se, že země po někom truchlí
zármutkem vdovím. Odešel kdos?

Dívám se kolem. Co je ti, bratře?
Co je ti, vlasti? Národe můj?
15 Na naše syny malátné patře,
na naší vlasti soumračnou slůj,

příčinu hádám vdovího stesku,
pro který země odmítá jas
sluneční lásky, brání se lesku:
20 Duch svatý, myslím, opustil nás.